

DUURZAAMHEID & NATUUR

JELLE'S HUISDIER de huisspin

700 BRON CREDIT

Spinnen eng? We hebben er juist plezier van

De tijdelijke invulling van deze weekdierencolumn als huisdierenrubriek maakt aardige reacties van lezers los. Ben Ullings uit Warmenhuizen stuurde mij een foto van een spin die hij had aangetroffen in zijn keukenla. Hij noemde het beestje ‘mijn huisdier’ – zelfs aan een spin kun je gehecht raken – en meldde het volgende: ‘Sinds ruim een half jaar huist er in mijn besteklade een klein spinnetje. Hij of zij zit in de linkerhoek in een web dat doet denken aan een dunne suikerspin (what’s in a name). Op welk moment ik de la ook open doe, altijd zit ze er. Een enkele keer als ik merk dat de spin te bruusk bestek pakt, zie ik haar naar achteren schieten maar verder geen enkele beweging. Wel zie ik dat de spin groeit. Toen ze er net zat was ze misschien 4 mm, maar ik schat nu toch wel 7 tot 8 mm.’

Einde citaat. Er waren foto’s bijgevoegd, waarop duidelijk zichtbaar een spin was te zien die knus in een ladehoek huisde in een ragfijn zijden trechtertje. De vraag naar de identiteit is daarmee al beantwoord want er bestaat een groep spinnen die luistert naar de naam trechterspinnen. Trechterspinnen bouwen geen wielweb zoals kruisspinnen dat doen en beschieten hun prooi niet met een sliert secondenlijm zoals de getijgerde lijmspinner.

Trechterspinnen maken een vliesachtig web dat eindigt in een trechter waarin ze zich schuilhouden. Zodra een prooidier ergens het web aanraakt, komt de spin tevoorschijn om toe te slaan. Wereldwijd zijn er bijna anderhalf duizend soorten, ruim een

dozijn komt ook in ons land voor. Twee daarvan zitten graag binnen, de gewone huisspin *Tegenaria atrica* en de grijze huisspin *Tegenaria domestica*. Het verschil tussen beide soorten is een kwestie van morfologische fijnslijperij voor spinnendeskundigen. De dieren kunnen best groot worden, zeker als je de lengte van de acht poten meetelt. Het lijf kan bij volwassen vrouwtjes meer dan een centimeter groot zijn en met een totale spanwijdte van 2,5 cm heb je toch een flink beest in huis.

De gemelde trechterspin in Warmenhuizen is een van de huisspinsoorten, waarschijnlijk *domestica*. In het wetenschappelijke potjeslatijn duidt de soortnaam *domestica* uiteraard ook op het huiselijke karakter van de beestjes. Ze komen veel voor en bovendien niet pas sinds gisteren. Ik kwam een bron tegen waarin staat dat ook in 1895 huisspinnen in de Nederlandse huizen voorkwamen.

Hebben we er last van? Nee, totaal niet, integendeel. Huisspinnen eten allerlei gedierte dat we liever niet in huis hebben. De literatuur meldt dat ze zelfs kakkerlakken en bedwantsen lusten. Nu zijn die hier gelukkig zeldzaam, maar ook zilvervisjes en ander gespuis verdwijnen met graagte in de spinnenmaag. Hoewel ik besef dat mensen die last hebben van arachnofobie (spinnenangst) ze liever kwijt dan rijk zijn, is het daarom echt af te raden om spinnen te verdelgen. Ze zien er misschien een beetje griezelig uit, maar uiteindelijk hebben we er plezier van. De lezer schreef ‘zolang ze er geen rommeltje van maakt, mag ze van mij daar blijven.’ Dat is de juiste benadering.

ONLINE De een blogt, met 13.000 volgers, over haar moestuin. De ander ontwikkelt er een app voor. Modern moestuinieren, voor jong en oud.

tekst **Marte van Santen**

De app zegt hoe je het in je tuintje moet doen

Zeven jaar geleden kreeg de toen 23-jarige Floor Korte een paar tomatenplantjes van haar zus. Ze besloot ze in de tuin van haar ouders te planten – op haar Haagse bovenwoning had ze er zelf geen plek voor. Om de paar dagen fietsde ze langs om ze te verzorgen. “Ik had een drukke baan als interieurontwerper en werkte veertig tot vijftig uur per week”, vertelt ze. “In de tuin kwam ik helemaal tot rust. Lekker met mijn handen in de aarde, even niet nadenken. Ik was op slag verliefd.”

Maar hoe ze het moestuinieren moest aanpakken? Daar had ze geen idee van. Haar vader, die jarenlang zelf een enorme moestuin had, deed suggesties. Maar Korte wilde méér weten. Op sociale media ging ze op zoek naar tips. En naar leeftijdsgenoten met een moestuin. Want in haar eigen vriendenkring was ze de enige.

Al snel vond ze op Facebook en Instagram een community van andere gedreven moestuiniers. “Over elk onderwerp is er wel een YouTube-filmpje, voor elke vraag wel iemand bij wie je kunt aankloppen”, zegt ze. “Hun

enthousiasme werkte aanstekelijk.”

Dat eerste tuinseizoen was Korte’s oogst mager; er groeide geen enkele rode tomaat. Het weerhield haar er niet van om het jaar erop 8 vierkante meter van haar ouders’ tuin te kapen en het moestuinieren serieuzer aan te pakken. In een dagboekje hield ze bij wat er met de zaden gebeurde. “Waarom zet je je aantekeningen niet op internet?”, suggereerde haar vriend Bas. “Dan heb je die in de tuin op je telefoon altijd bij de hand.” Zo ontstond floorsmoestuin.nl, de site waarop ze nu zes jaar blogt.

“In eerste instantie schreef ik de posts echt voor mezelf”, aldus Korte. “Maar toen ik ze op sociale media ging delen, sloegen ze daar al snel aan. Ik ben dyslectisch, dus schrijven is niet makkelijk voor me. Ik hield mijn berichten daarom kort, simpel en praktisch. Daar deed ik veel mensen een plezier mee, bleek. Het stimuleerde me om steeds meer en vaker te delen.”

Volgers

De jaren erna breidde Korte haar moestuin verder uit. Met de omvang (uiteindelijk 100 vierkante meter) groeide ook haar publiek – op Instagram heeft ze ruim 13.000 volgers. Dagelijks krijgt ze van hen tientallen reacties en vragen. “Vooral van jonge mensen – driekwart